

RAPORT PRELIMINAR ASUPRA CERCETĂRILOR ARHEOLOGICE DE LA BRAGADIRU CAMPANIA 1978

Campania de cercetări arheologice de la Bragadiru, din anul 1978, desfășurată în perioada 21 august—4 septembrie, a urmărit scoaterea la iveală a unor noi elemente privind așezările getică și feudală timpurie.

Stațiunea Bragadiru, se află situată la periferia orașului București, în partea de sud-vest, la marginea comunei cu același nume, pe o terasă a riului Sabar.

În cursul ultimelor săpături arheologice, în cele două secțiuni notate S XXXI și S XXXII, situația stratigrafică s-a menținut aceeași, așa încît nu insistăm să o descriem după cum am procedat în alte împrejurări. Pînă în momentul de față cercetările de la Bragadiru au însumat descoperirea a 33 de complexe, dintre care 22 aparțin epocii geto-dace, iar restul de 16 feudalismului timpuriu.

Urmele materiale ale așezării Latène geto-dace au fost surprinse atît în stratul de cultură cenușiu — Latène — cît și în locuință. Astfel la capătul de vest a secțiunii XXXII a fost surprins și cercetat un bordei notat B 38. Groapa acestuia pornește din stratul cenușiu Latène și se adîncește în solul galben lutos. De formă rectangulară cu colțurile rotunjite, bordeiul are dimensiunea de 2,90 m×2,60 m. În interiorul său nu s-au observat nici-o urmă de amenajare a podelei, sau vre-un rest de intrare precum și nici o groapă de pari. Fundul încăperii era orizontal. Spre colțul de nord-est al bordeiului

se afla o vatră de formă dreptunghiulară (0,65×0,72 m) cu colțurile rotunjite.

Fără a avea o gardină, vatra era alcătuită dintr-o crustă tare, groasă de 0,03 m, pămînt bine ars, sub care se afla cruțat un strat de pămînt galben ars și el. Groapa locuinței a conținut pămînt cenușiu în amestec cu resturi de chirpic.

Tot în secțiunea XXXI a fost surprinsă și o groapă aparținînd de asemenea celei de a doua epoci a fierului.

În formă de clopot, groapa tăia stratul cenușiu Latène și se adîncea pînă la 0,80 m față de nivelul solului actual. Parțial distrusă de lucrările agricole, prin conținutul său alcătuit din fragmente de vase lucrate cu mîna și la roată, această groapă avea o funcție menajeră.

În genere atît în stratul cenușiu cît și locuință precum și în groapa geto-dacă s-a găsit ceramică lucrată cu mîna și la roată, bine cunoscută, caracteristică secolelor II—I î.e.n.

Secțiunea XXXII a dovedit că porțiunea respectivă de teren în care aceasta a fost cuprinsă a cunoscut o relativ intensă locuire în perioada feudalismului timpuriu. Încă de la începerea săpăturilor au fost semnalate fragmente de vase, presărate neuniform în stratul cenușiu, alături de bucăți de pămînt ars și cărbune. S-a observat totuși că materialul arheologic este mai frecvent în centrul șanțului acolo unde a fost descoperit un bor-

dei notat B 37. De formă aproximativ ovală acesta avea diametrele maxime de $4,20 \times 3,15$ m. Pereții săpați verticali coborau față de nivelul solului actual la minus 0,65 m.

Pe latura vestică a încăperii au fost degajate resturile unui cuptor săpat într-un bloc de pământ cruțat de culoare castanie; cuptorul în formă de potcoavă avea diametrele de 0,65 m și respectiv 0,52 m. Gura cuptorului era orientată spre est, aflată la nivelul podelei; pereții acestuia aproape în întregime distruși s-au păstrat pe porțiuni înalte de 0,20—0,15 m. Vatra cuptorului era amenajată în pantă lină, coborînd de la fund spre gură. Pe vatra cuptorului s-au aflat doar câteva fragmente ceramice și o cremene realizată dintr-un silex. Pe fund locuința păstra o podea amenajată din lut bătătorit. În pământul de umplutură din bordei s-a găsit un calup de chirpic de formă paralelipipedică lung de 7,5 cm, avînd pe una dintre suprafețe păstrată urmele unei birne ce provenea probabil de la pereții încăperii. Materialul arheologic descoperit în locuință este aproape în exclusivitate ceramic. Tipul de vas este

oala borcan fără torți cu umărul rotund ușor înălțat și pîntecul rotunjit. Arderea vaselor s-a făcut la roșu cărămiziu. Foarte puține fragmente ceramice prezintă o nuanță de castaniu închis. Suprafața exterioară a vaselor este ornată cu incizii, linii orizontale asociate cu cele verticale, briu în val nelipsind nici chiar decorul alveolar ceea ce ne determină să considerăm că B 37 se poate data în plin secolul X și începutul celui următor. De altfel în campaniile de cercetări din anii anteriori am avut posibilitatea să distingem, pe baza categoriilor ceramice din locuirea feudală timpurie, două faze de locuințe. Prima cuprinsă între sfîrșitul sec. al IX-lea, și începutul celui următor, iar a doua în care se încadrează și locuința descrisă se datează în sec. X și începutul sec. XI.

Ca inventar descoperit în acest bordei mai semnalăm o fusaiolă și un cuțit fragmentar din fier.

Cercetările arheologice de la Bragadiru vor continua și în anul viitor în scopul elucidării problemelor legate de întinderea a celor două locuiri existente aici.